ANUL III—No. 648

EDIŢIA ANTEIA

VINERI 19 OCTOMBRE 1890

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ŞI SE PLĂTESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucuresci** la casa Administraţieĭ
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an în ţară 30 leĭ; în streinĕtate 50
Şese lunĭ „ 16 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.

V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** şi **JUDEŢE** se primesc **direct** la administraţie.
Din **PARIS** la *Agenţia Liberă*, C. Adam şi *Agenţia Havas*.
Din **STREINĔTATE,** direct la administraţie şi **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . 3,— leĭ „
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA: Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA: Strada Nouă, 10**

Bucurescĭ 18 Octombre

De peste munţĭ

Strigăte de durere ne vin de peste munţĭ. De câţĭ-va anĭ încoace fraţiĭ noştri din Transilvania sunt persecutaţĭ neomeneşte. Maghiarizarea este organizată într'un mod oficial de guvernul unguresc; Româniĭ sunt impilaţĭ în toate privinţele; limba lor este esclusă din şcolĭ; înaintea justiţieĭ eĭ nu se pot apăra de cât ungureşte, căcĭ pe pământul stăbunilor lor limba oficială este cea ungurească; clerul este persecutat; în fine, presa română este încătuşată; nu trece lună fără ca vr'un ziarist român să nu fie osândit şi aruncat în temniţă pentru delict de presă.

Iată starea în care se află Româniĭ din Austro-Ungaria.

In faţa unor asemenea împrejurărĭ, eĭ s'aŭ decis a reîncepe lupta şi aŭ trimes la Sibiŭ delegaţĭ aĭ alegătorilor românĭ pentru a se consfătui în privinţa mĕsurilor ce trebuiesc luate spre apărarea legală a drepturilor lor.

Delegaţiĭ s'aŭ întrunit în conferinţă şi aŭ luat deciziunea de a redacta un memoriŭ în care să arate suferinţele şi nedreptăţile ce se fac Românilor.

Nu pentru prima oară a avut loc o asemenea conferinţă. La 1881, la 1884 şi la 1887, Româniĭ se întruniseră şi, după multe desbaterĭ, luaseră deciziunea de a opune o rezistenţă pasivă şi de a se abţine de a figura în Camera din Pesta. Această deciziune a fost pe larg motivată atuncĭ într'un memoriŭ în care se expuneaŭ drepturile netăgăduite ale Românilor şi modul cum aceste drepturĭ eraŭ călcate în picioare.

De atuncĭ încoace situaţiunea fraţilor noştri a devenit încă maĭ netolerabilă. Chiar ziarele germane constată că Unguriĭ tratează pe Româniĭ din Transilvania maĭ rĕŭ de cât trataŭ Turciĭ popoarele creştine din peninsula Balcanică. Presa germană începe a vedea că purtarea barbară şi trufaşe a Ungurilor faţă cu Româniĭ *poate avea urmărĭ grave nu numaĭ din punctul de vedere al Monarchieĭ Austro-Ungare, dar şi în privinţa păciĭ de pace urmată de Puterile centrale.*

Iată împrejurările destul de grave carĭ daŭ o mare însemnătate celor ce se petrec în conferinţa partidului naţional român din Sibiŭ.

Pe cât se poate prevedea din starea spiritelor în Transilvania, este probabil că Româniĭ vor reveni asupra sistemuluĭ de abstenţiune adoptat în 1887 şi vor lua parte la lupta electorală. Dar, până la această luptă, maĭ sunt doui anĭ şi până atuncĭ eĭ trebue să se pregătească. Bine fac dar fraţiĭ noştri că încep după acum, căcĭ marĭ vor fi greutăţile ce vor avea de învins.

Şi în faţa acesteĭ lupte de moarte pe care o parte din neamul românesc o duce contra duşmanuluĭ nostru tradiţional, care este atitudinea luĭ Carol I, a marelui căpitan care se făleşte cu Coroana de oţel?

S'a aliat cu Nemţiĭ şi cu Unguriĭ şi preţul acesteĭ alianţe este jertfirea Românimeĭ din Monarhia Austro-Ungară.

De aceea îndrăzneala şi cinismul Ungurilor nu maĭ aŭ marginĭ.

De ce eĭ ar maĭ menagia un popor părăsit în voia întâmplăreĭ până şi de fraţiĭ luĭ de sânge?

Unguriĭ ne ştiŭ legaţĭ de alianţa austro-germană; când fortificăm Bucurescii, Galaţiĭ şi Focşanii, fortificăm hotarele lor şi făurim încă maĭ mult lanţul de robie al fraţilor noştri de peste munţĭ.

Pe când în toate cele-l'alte Ţĕrĭ, Tronul reprezintă puntul împrejurul căruia se concentră aspiraţiunile naţionale, ideile unioniste, la noĭ dinastia Hohenzollern este din contra cauza principală care împiedică' pe România independentă de a deveni puntul de gravitaţiune al tutulor Românilor.

In loc ca fraţiĭ noştri să găsească acĭ un Rege Român a căruĭ inimă să bată pentru neamul sĕŭ, precum bătea inima unuĭ Victor Emanuel pentru Italia, eĭ vĕd cum acela care poartă Coroana luĭ Ştefan şi a luĭ Mihaĭ, se uneşte cu sugrumĕtoriĭ neamuluĭ lor şi se face unealta uneĭ politice duşmană Românismuluĭ.

Pe când treĭ milioane de Românĭ din Austro-Ungaria sunt persecutaţĭ, impilaţĭ, schingiuiţĭ, loviţĭ în tot ce un popor are maĭ scump şi maĭ sfânt,

Regele Românieĭ se duce la Ischl să facă salamalecurĭ Împĕratuluĭ Franţ Iosef şi să încheie o convenţiune militară care va pune pe soldatul Român alăturĭ cu honvedul unguresc;

Regina Românieĭ nu găseşte nimic maĭ bun de făcut de cât de a citi actorilor din Burgteatru o dramă scrisă nemţeşte şi intitulată *Meşterul Manole*, dramă în care **frumoasa legendă a Curţeĭ de Argeş este restălmăcită ast-fel în cât Neagoe-Vodă Basarab trece de un cralıŭ de rînd.**

Iată unde a ajuns Tronul Românieĭ sub Dinastia Hohenzollern.

Dunăreanu.

TELEGRAME

HAGA, 17 Octombre. — Statele generale aŭ recunoscut prin 109 voturĭ contra 5 incapacitatea Regeluĭ de a maĭ domni. Cu ocazia discuţiuneĭ, D. Pynappel a susţinut că documentele prezentate Camerilor întrunite nu motivaŭ în de ajuns rezoluţiunea propusă. Primul ministru şi alţĭ membri din Camere aŭ contestat afirmările oratoruluĭ.

Staats Conàut publică decretul prin care consiliul de Stat este însărcinat într'un mod vremelnic cu puterea regală.

FLORENŢA, 17 Octombre. — *Nazione* se zice autorizată să desminţă zgomotul respândit cum că Impĕrăteasa Austrieĭ ar avea de gând să meargă la Roma spre a vedea pe Papa.

ZANZIBAR, 17 Octombre.—Amiralul Freemantle a ocupat erĭ Witu şi l-a dat foc.

TULON, 17 Octombre.—Se vorbeşte de un mare scandal ce s'ar fi petrecut; primarul şi soţia unuĭ ofiţer superior de marină ar fi fost arestaţĭ pentru avortare.

Pentru D. General Vladescu

Conform angajamentuluĭ ce mĭ-am luat, amintesc D-luĭ General Vlădescu, Ministru de rezboiŭ, că armata este decimată de conjunctivita granuloasă *şi de* oftalmia difterică *şi'l rog să publice mĕsurile ce a luat, saŭ ce are de gând să ia pentru stârpirea acestuĭ flagel.*

In acelaş timp, îl rog din noŭ să bine-voiască a da la lumină statistica esactă a bolnavilor de ochĭ din armată, precum şi a infirmilor trimişĭ orbĭ pe la vetrele lor.

Voiŭ repeta zilnic aceste cererĭ, până când D. Ministru de rezboiŭ se va milostivi a face ce-va.

Aştept. A. V. B.

Grecia

PARIS, 17 Octombre.—„*Journal des Débats*" zice că alegerile din Grecia pot avea urmărĭ importante şi va sili diplomaţia europeană a pune maĭ mult interes ca în trecut în afacerile greceştĭ.—„*Le Siécle*" e satisfăcut de succesul d-luĭ Delyannis; el zice că în persoana d-luĭ Tricupis dispare un al doilea Crispi.

ATENA, 16 Octombre.—Regele a acordat d-luĭ Delyannis un termen de maĭ multe zile pentru ca să formeze Cabinetul.

D. Delyannis a invitat pe partizaniĭ sĕĭ să se adune cât maĭ curând la Atena; e de temut ca Dl. Delyannis să nu întâmpine câte-va dificultăţĭ în ceea ce priveşte alegerea nouilor miniştri.

Moderaţiĭ din noua majoritate sunt animaţĭ de dorinţa de a evita orĭ-ce complicaţiunĭ exterioare.—Afară de acestea maĭ e şi un al treilea partid care are de şef pe d. Ralli şi care de sigur va juca un rol important.

Ducele şi Ducesa de Sparta pleacă la Berlin pentru a asista la căsătoria Princeseĭ Victoria.

Douĭ încrucişătorĭ din marina rusească aŭ plecat la Triest pentru a lua pe Ţarevicĭ.

D. Delyannis va lua probabil portofoliile finanţelor şi a rĕsboiuluĭ.

Din Camera Franceza

PARIS, 17 Octombre.—D. Leon Say a depus un amendament la buget prin care cere să se sporească la 58 de francĭ impositul asupra alcooluluĭ. D. Périer a făcut o propunere care are de scop împedicarea abuzurilor ce se fac cu vênzarea valorilor de bursă.

Discutarea bugetuluĭ continuă. — D. Germain, preşedintele Creditului Lyonez, recunoaşte că s'a introdus în buget maĭ multe îmbunătăţirĭ, crede totuşĭ că prin reforme s'ar putea realiza economiĭ de 300 de milioane.—D. Rouvier combate pe d. Germain; el arată neajunsurile conversiuneĭ facultative de 4 şi jumĕtate la sută; el zice că e nevoe de nouĭ impozite pentru a face ca bugetul să fie sincer şi ca cheltuelile extra-ordinare ale ministeruluĭ de rĕsboiŭ să fie trecute la bugetul ordinar şi aceasta în scop de a pune capăt cheltuelilor prea marĭ ale armateĭ. Ministerul nu va lua rĕspunderea afacerilor dacă Camera nu adoptă introducerea bugetuluĭ extra-ordinar al rĕsboiuluĭ în bugetul ordinar, (aplause la stânga).

Liceul din Ploeştĭ

Din informaţiile culese chiar în Ploeştĭ, aflăm că eleviĭ claseĭ a VII a liceuluĭ d'acolo, nu maĭ urmează cursurile din pricină că conferinţa profesorilor a eliminat—prin tragere la sorţĭ—pe treĭ din băeţĭ, până la 1 Iunuare.

Nu sunt multe zile de când am maĭ vorbit în coloanele noastre despre starea destrăbălată în care a ajuns această şcoală, cu credinţa că lucrurile se vor îndrepta; dar ne am înşelat; ele merg azĭ maĭ prost ca înainte.

Profesoriĭ cu toţiĭ fac politică, şi pentru ca să le rĕmâe timpul cu totul liber, provoacă pe elevĭ să nu maĭ frecuenteze cursurile.

Rugăm stăruitor pe D. Ministru al şcoalelor să orânduiască o cercetare amănunţită la faţa loculuĭ atât asupra purtăreĭ profesorilor cât şi maĭ cu seamă asupra moduluĭ cum eĭ îşĭ fac datoria; căcĭ resultatele obţinute de eleviĭ aceluĭ lucru, la ultima sesiune de bacalaureat, sunt foarte întristătoare.

Sunt uniĭ profesorĭ carĭ înţeleg ca învĕţarea limbilor trebue să se facă cu ajutorul juxtelor, *iar nu cu al deprindereĭ; alţiĭ suprimă capitole întregĭ din materiile ce trebuesc predate prin demonstraţiunĭ şi calcule şi care ar trebui să consume profesorilor un timp oare-care ca să le repete maĭ înainte d'a se sui pe catedră.*

Aşteptăm ca cererea noastră să fie luată în seamă şi o cercetare dreaptă şi severă să readucă această şcoală la prestigiul de care se bucura maĭ înainte.

Argus.

DIN IAŞI

Miercurĭ s'a întâmplat un fapt de o gravitate excepţională în sala Palatuluĭ lângă tribunaluĭ secţiunea I-a. Un domn Botez, care de mult poseda o avere frumoasă, avea un proces la tribunal cu un grec anume Gherasim Gerolimatius, posesorul moşieĭ Măcăreştĭ. D. Botez se plânge că acest grec l'ar fi calicit şi că î-ar fi necinstit şi o fiică. Intr'un moment de disperare, aflându-se în sala tribunaluluĭ, a scos un revolver şi a descărcat două focurĭ asupra luĭ Gerolimatius. Din norocire cel d'întêiŭ foc a luat altă direcţiune, iar al doilea î-a atins numaĭ surtucul la spate. După întâiul foc grecul pusese mâna pe revolver şi se luptă cu Botez care descărcă al doilea foc pe la spate.

Această întâmplare a produs sensaţie în oraş.

Botez a fost imediat arestat. Nenorocitul are un trecut nepătat şi toţĭ atribuie fapta sa condemnabilă, uneĭ marĭ disperărĭ.

*

D. George A. Scorţescu a început în şedinţa de Marţĭ a-şĭ desvolta înaintea consiliuluĭ judeţean interpelările sale asupra desfiinţăreĭ docurilor şi a trecereĭ linieĭ Dorohoiŭ-Iaşĭ pe la Cucutenĭ. Desvoltarea acestor interpelărĭ va dura treĭ zile.

*

Se ştie că incendiul din str. Vechie a cauzat perderĭ însemnate proprietarilor de magazine de manufactură.

Societăţile de asigurare, procedând la lichidare, aŭ evaluat la d-niĭ Fraţĭ Tennenbaum, — societatea Naţionala, — că mărfurile avariate se urcă la suma de 7,500 leĭ; la d. Berger, societatea Dacia a constatat o pagubă de 4.800 leĭ; la d. Osias Hefter, tot societatea Dacia a evaluat despăgubirile la 2.100 leĭ. Mâine se va continua cu lichidarea la ceĭ-l'alţĭ păgubaşĭ.

*

Politicale

Radicaliĭ aŭ ţinut Marţĭ seara o întrunire publică pentru dispărţirile II şi IV, în localul hanuluĭ Zulea. Presenţĭ vre-o 60 inşĭ de toate culorile politice; aŭ vorbit d-niĭ Al. Bădărău, Major Manolescu, Al. G. Dabija şi veterinarul Dragoş.

Candidaţiĭ nu s'aŭ anunţat încă.

*

Tot Marţĭ seara a avut loc o întrunire intimă a câtor-va comersanţĭ la prefectul (!) poliţieĭ de unde s'aŭ fixat şi maĭ multe candidaturĭ din corpul comercianţilor.

*

Liberaliĭ uniţĭ vor ţinea, de acum înainte, întrunirile publice la teatrul d-luĭ Pastia.

Sâmbătă va fi cea d'întâiŭ întrunire.

*

D. P. P. Carp a întrunit şi Marţĭ seara la D-sa pe porumbeiĭ din localitate, unde s'a discutat apariţiunea foieĭ d-luĭ Răşcanu.

Ceĭ de la *Era nouă* sunt furioşĭ şi nicĭ nu pomenesc măcar numele colegeĭ lor prin ziar. Numaĭ *Timpul* s'a grăbit a o anunţa, constatând că e *binişor* redactată.

Republicanii pusi afara de lege

Domnule Redactor,

Recurg iar la amabilitatea D-voastrĕ, pentru ca cititoriĭ ziaruluĭ D-voastrĕ să se convingă maĭ mult că cele publicate de mine în stimatul D-voastrĕ ziar aŭ fost cât se poate de adevĕrate şi prevederile mele îndeplinite maĭ curând chiar de cât credeam.

Vĕ aduceţĭ aminte că vĕ spuneam că sunt pus la imposite pe o parte a moşieĭ şi la Tecucĭ şi la Putna. Adăogam că voiŭ fi nevoit a plăti în două părţĭ tot pentru acelaş pămînt. Eĭ bine, prevederile mele s'aŭ îndeplinit *ad literam*. Zilele acestea mĕ trezesc cu o somaţie de la perceptorul de Putna cu Nr. 237 ca să plătesc impositele de la Aprilie trecut, în caz contrariŭ mi se va vinde averea imobiliară. Cum asta? Pe periodul trecut s'a stabilit, ca în tot-d'a-una, să plătesc pentru întreaga moşie la Tecucĭ. Acum prin ce lege specială casieria Putneĭ îmĭ reclamă şi el dare? Ce pot să fac? Arĕt perceptoruluĭ de Putna chitanţele cu Nr. 139 şi 406, că am plătit la Tecucĭ. Domniĭ de la Putna aŭ aerul de a 'mĭ spune, că ceĭ de la Tecucĭ mi'aŭ luat imposite pe nedrept. Nu ştiam că ţara s'a împărţit în două, între Austria şi Rusia, şi că Siretul e frontiera naturală între aceste ţĕrĭ. Din moment că e tot o ţară, şi o lege pentru toţĭ, nu sunt dator să plătesc de cât într'o parte. Şi dacă grozaviĭ de casierĭ nu se înţeleg, nu pricep pentru ce să fiŭ eŭ victima sfezilor dumnealor!

Saŭ chitanţa ce am primit de la Tecucĭ e bună, saŭ mi s'a luat pe nedrept, şi în casul acesta casieria de Tecucĭ să 'mĭ înapoeze baniĭ luaţĭ, şi eŭ să 'ĭ vărs casierieĭ de Putna. Dar onorabiliĭ agenţĭ aĭ Statuluĭ nu aud cu această ureche, fac Stat în Stat, şi vor fie-care să fie plătiţĭ, spunênd că colegul lor n'are dreptate.

Oare D. ministru al finanţelor n'ar trebui să intervie şi să decidă o dată unde trebue să plătesc, şi cine are dreptate? Nu o face asta, şi iacă pentru ce în mod tacit: Un ministru, D. Eugeniu Stătescu, sub guvernul D-luĭ Brătianu, a spus în plină Cameră, că opoziţia a perdut dreptul la protecţia legilor! Guvernul a făcut progres în acest principiŭ, şi şi-a zis că republicaniĭ „sunt puşĭ afară de lege." Bine, dar cel puţin să se voteze o lege în acest sens măcar de formă. E lucru maĭ cinstit, şi ceĭ puţin şi noĭ nenorociţiĭ carĭ nu gândim ca putemiciĭ dinasticĭ, să ştim ce avem de făcut; saŭ să fugim din patria noastră, saŭ, dacă suntem de ajuns de tarĭ, să ne *facem dreptate* singurĭ. Drept ce are fie-care din moment ce e exclus dintre cetăţenĭ şi e considerat ca criminal! Sfada dintre Tecucenĭ şi Putnenĭ 'mĭ aduce aminte de nenorocita Dobroge când a căzut sub dominaţia Românieĭ. (Pesemne că şi aceştĭ păcătoşĭ fuseseră puşĭ afară de lege.) Vinea un perceptor, aducea la primărie pe bieţiĭ Turcĭ, Tătarĭ, Bulgarĭ, etc., etc. le cerea dărĭ, la ceea-ce eĭ nu eraŭ obicinuiţĭ. Insă în ce mod? Atâtea lire de cap! Bietul contribuabil neştiind adevĕrat cât e de plată, dădea tot ce i se cerea. Insă i se

promitea că un an nu va mai fi necăjit. Se scărpina în cap, ofta, dar plătea cu speranţa că un an nu va mai fi hărţuit.

Perceptorul îi dădea în schimb pe hârtie simplă un fel de chitanţă nici iscălită, nici cu pecetie măcar. El, ne ştiind nici carte, nici limba, o lua de bună. Care era mirarea şi desperarea bietului Turc, când o lună după aceia un călăraş îl aducea dinapoi la primărie ca să 'şi plătească datoriile fiscale! Arĕta bietul om chitanţa... Asta'i chitanţa? îi rĕspundea noul perceptor.... Cine 'ţi-a dat asta era un tâlhar, eŭ sunt adevĕratul perceptor, dă'mi atâtea lire şi eşti scăpat pe un an întreg. Sĕrmanul iar plătea, oftând mai greŭ, dar crezênd că a dat întâiŭ peste un tâlhar, dar că prezentul perceptor merge după lege... Iluzie şi necunoştinţă a zişilor Români... O lună după aceia păţea acelaş lucru, şi aşa mai încolo... Conclusie: câţi-va vagabonţi Români aŭ făcut parale, Statul n'a încasat un ban, şi populaţia Dobrogei a fugit în toate părţile....

Plângeţi-vĕ dar că Dobrogea rĕmâne pustie! Ce se practica cu nenorocita Dobroge a început de mult şi în vechea Românie, şi ca probă vĕ daŭ exemplul meŭ, când sunt apucat în două părţi, de doui perceptori din două districte limitrofe; şi fie-care pretinde că cel-l'alt e şarlatan, însă până în colea încoace eŭ trebue să plătesc la amândoi, ca să nu 'mi fie averea vîndută.

Cum ştiţi, în protestul trecut am propus Statului diferite combinaţiuni. Până în moment nici una n'a fost admisă. Nici n'a trimes un inginer să se convingă că comisia 'mi-a pus mult mai multă întindere de pămînt de cât este în realitate, nici n'a trimis o comisie conştiincioasă care să vadă că s'a pus preţul hectarului dublu; nici n'a trimis un reprezentant al sĕŭ să 'mi ia moşiile în posesie saŭ să le cumpere pe baza estimaţiei agenţilor sĕi. Vĕ spun drept, credeam că guvernul, convins fiind că agenţii sĕi aŭ fost juşti, va lua moşiile mele în posesie şi va pune ca vechil pe celebrul Munteanu. Mai târziŭ vĕ voiŭ spune cu acte probante cine a fost şi este acest domn Munteanu, ca funcţionar şi ca om.

Acum să vĕ povestesc ceva hazliŭ:

Mi s'a pus atâtea hectare de vie, de şi n'am stertul în realitate; dar bine tot era o bază de persecuţie! Dar ceva fără nici o bază, (măcar de ruşine) mi s'a pus câte-va hectare de pruni de şi n'am un prun pe toate moşiile.

Cum şi ce fel, numai pe principiul că republicanii sunt afară de lege. Zilele acestea a fost un prieten al meŭ, fiul unui celebru cetăţean român, care a moştenit de la tatăl sĕŭ un spirit mocalit. Fiind amator de grădină, a vrut să visiteze şi pe a mea. A fost surprins că n'am un prun; 'i-am rĕspuns că 'i-am tăiat pe toţi de mult, ca să nu mai aibă nici un motiv cei de talia D-lui Munteanu pentru a mĕ impune de zece ori cât am la imposite.

Mergênd prin grădină dădu peste nişte pruni a căror specie n'o cunoştea. Ii spusei că sunt migdali aclimatizaţi.

—A! acum înţeleg, rĕspunse amicul meŭ, pentru ce Statul te-a pus pe atâta hectare de pruni...

—Cum asta?

—Deşteptii de agenţi aŭ luat migdalii tĕi de pruni.

—Ei, asta'i!

—Ba crede, adăogă el rîzênd, 'i-a taxat necunoscênd specia, ca pruni nemţeşti...

—Bine, dar n'am nici patru-zeci de migdali, chiar consideraţi cum zici, ca pruni nemţeşti nu fac hectare...

—Ce are a face, aveaŭ o bază... tot ce le trebue!

Vedeţi unde aŭ ajuns lucrurile, D-le Redactor, şi cu o altă ocazie, vĕ voiŭ proba că în comisia de apel n'a fost nici un agricultor, adică om competent în materie.

Primiţi încredinţarea deosebitei mele stime şi consideraţiuni.

Leon A. Vidraşco.

1890, 15 Oct. Gherdana.

Procesul Creditului din Iaşi

(Corespondenţă specială a **Adevĕrului**)

Iaşi 16/28 Octomvrie 1890

Şedinţa de astă-zi s'a început cu interogatoriul d-lui Ghiulea, care a durat aproape două ore. D-sa a negat tot ce i se impută prin ordonanţa judelui de instrucţie. In urmă s'a procedat la ascultarea martorilor din provincie care a ţinut două ore.

Aŭ depus 11 martori şi anume: Copel Marcus (Botoşani), Iosef Agatştein (Huşi) Iancu Mohnblat (Botoşani), Hascal Berariu (Botoşani), Gutmann Leib (Botoşani), M. I. Nahmanovici (Botoşani), M. Iliescu (Huşi), Ioan Herescu (Botoşani), H. Ratz (Sărca), Nec. Prasino (Galaţi). La ora 4 şi jumĕtate s'a început se asculta martorii din localitate, începêndu-se cu d. avocat At. A. Gheorghiu.

La ora 5 şi jumĕtate şedinţa continuă. Probabil că nici în şedinţa de mâine nu se va termina cu ascultarea martorilor.

Treb.

Conferinta Românilor-ardeleni

SIBIU, 17 Octombre. — *Conferinţa partidului naţional român a primit erĭ seară în unanimitate raportul comisiunei şi mai multe propuneri din cari una care aderează la motivele pentru cari comitetul central n'a redigiat până acum nici un memoriŭ. In acelaş timp conferinţa a însărcinat pe comitetul central să pregătească şi să supună la timp oportun un memoriŭ coprinzênd toate plângerile partidului.*

D. Babeş, raportor, a zis că Românii nu gravitează în streinătate dar că sunt partizani fideli ai Austro-Ungariei şi dinastiei habsburgeze.

Conferinţa a aderat la această declaraţiune şi a exprimat dorinţa ca o amiciţie intimă pe terenul politic, comercial şi militar să existe între Austro-Ungaria şi România.

Conferinţa s'a închis prin strigătele de: „Trăiască monarhia! Trăiască patria! Trăiască Regele!"

Informaţiuni

ATENA, 17 Octombre. — **D. Tricupis şi-a dat demisia. Regele a însărciuat pe D. Delyannis cu formarea cabinetului.**

Iată rezultatul cunoscut până în prezent pentru alegerile de preşedinţi şi de secretari la consiliile judeţene în sesiunea ordinară de la 15 Octombre.

Bacăŭ

Preşedinte, Toma Rafailă; *vice preşedinţi,* N. Drăgoeanu, D. Candopul; *secretari,* C. Vlaicu, A. Theodor.

Botoşani

Preşedinte, Const. T. Ghica; *vice-preşedinţi,* Ioan Chr. Goilav, Ioan Jianu; *secretari,* V. Isecescu, N. Ranete.

Buzĕŭ

Preşedinte, Ioan Marghiloman; *Vice-preşed.,* Stefan Borănescu, Ioan Ioachimescu; *Secret.,* Radu Oprescu, Ioan Drăgoescu.

Gorju

Preşedinte, C. Danielescu; *Vice-preşedinţi,* Nae Săulescu, Ioan Calviceanu; *Secret.,* Dimitrie I. Mongescu, Titi Danaric.

Neamţu

Preşedinte, Gr. Cozadini; *Vice-preşedinte,* Alexandru Blancfort, Manolache Albu: *Secret.,* Dimitrie Corbu, Al. Gh. Şoarec.

Putna

Preşedinte, G. Apostoleanu; *vice-preşedinţi,* C. A. Colescu şi N. Tipei; *secret.* G. I. Istrate şi N. Rusovici.

Suceava

Preşedinte Iancu Theodoriu; *vice-preşedinţi,* Gr. Bârjovanu şi V. Vrânceanu; *secret.* V. Teodorescu şi Alecu Ştefănescu.

Tutova

Preşedinte, Stroe Beloescu; *vice-preşedinţi,* Colonel Vrabie şi Dimitrie Juvara; *secret.* G. Parusu şi Mitrea Vasilie.

Vasluĭ

Preşedinte, Dimitrie G. Vidraşcu; *vice-preşedinţi,* Alex. Ilina şi Nicu Hristescu; *secret.* Const. Caradaş şi Vasile Alexandrescu.

Consiliul general al judeţului Vlaşca a constituit biuroul sĕŭ în modul următor:

Preşedinte: senatorul Constantin Budişteanu.

Vice-preşedinţi: D-nii Spiraki Profirescu şi Dimitrie Fulga.

Secretari: D-nii Mihail Ionescu şi Barbu Grăjdănescu.

Citim în *Constituţionalul*:

„Poliţia capitalei, de vre-o două zile, suverghind o strĕină care sosise în Bucureşti de scurt timp, şi constatând că alurele ei eraŭ cam suspecte, a făcut demersurile necesare de investigaţie şi după cercetări amănunţite a descoperit că zisa strĕină posedă o sumă de 800,000 lei, şi bijuterii în sumă de 200,000.

Streina aceasta, chemată la poliţie, n'a vrut a spune nici de unde vine, nici de unde posedă banii, nici care 'i e familia, în fine nici un detaliŭ.

Streina este engleză. Poliţia a telegrafiat la Londra şi la Paris, spre a se afla amănunte asupra acestei persoane stranie.

La ediţia a doua vom da amănunte interesante."

Am atras nu de mult atenţiunea ministrului respectiv asupra situaţiei nelămurite a elevilor farmacişti, cari nu sunt români saŭ naturalizaţi.

Regulamentul în vigoare nefiind clar şi aplicarea lui fiind adesea bazată pe o interpretare de rea credinţă, bieţii elevi—cari nu sunt vinovaţi de naşterea lor — îndură o mulţime de şicane din partea secretariatului şi decanatului facultăţei de medicină.

Credem că este de cea mai urgentă trebuinţă ca d. ministru să pue capăt stărei intolerabile de azi.

M. S. Regele Sacsoniei a conferit d-lui Pache Protopopescu, primarul Capitalei, crucea de comandor cl. II al ordinului *Albert.*

Aflăm că D. Prefect de Suceava a luat mĕsuri urgente pentru combaterea Anghinei difterice ce există în acel judeţ; deja s'a instalat un personal medical pentru căutarea bolnavilor, în capul căruia se află D. Dr. Fabini, detaşat.

Până acum s'a constatat că plasa Muntele este cea mai bântuită de Anghina difterică. Mortalitatea a scăzut în mod simţitor.

D. Colonel Algiu este numit comandor al ordinului Saxon „Albert", clasa I.

Ştiri Telegrafice

POTSDAM, 17 Octombre.—Un prânz de gală de 150 tacâmuri s'a dat ieri seară la noul palat din Potsdam. Regele Belgiei şedea între Impĕratul şi Impărăteasa, generalul de Caprivi şedea în faţa Regelui, Comitele Schuvaloff, Sir Malet şi baronul Greindl, ministrul Belgiei, eraŭ printre invitaţi.

BERNA, 17 Octombre.—Consiliul federal a respins recursul cantonului Tessinului în contra plebiscitului. In urma desordinelor ce s'aŭ întâmplat la Lugano s'aŭ ordonat precauţiuni militare.

BELGRAD, 17 Octombre. — Regele Milan a plecat. La gară 'l-aŭ înşoţit regenţii şi miniştrii.

VIENA, 17 Octombre. — Se asigură că d. de Soegyenyi, şeful secţiunei la ministerul afacerilor streine, va înlocui pe baronul Orczy, ministru ungar pe lângă persoana împĕratului şi care 'şi-a dat dimisia din cauza relei sănătăţi.

EDGAR POE

Corbul

Poemă

Era miezul nopţii. Mĕ gândeam la soarta unor volume uitate deşi curioase şi ciudate. Bătu cine-va uşor în uşe.

Eram în Decembre; tăciunii, cari se topeaŭ în sobă, proectaŭ pe jos umbre roşii. In zadar mĕ sileam să'mi uit necazurile citind în cărţile mele favorite. Mĕ gîndeam mereŭ la dînsa, la Lenora mea perdută, la rara şi frumoasa fată al căruĭ nume dulce îl repet acum îngerii din cer: Lenora.

Tot, până şi făşiitul perdelilor de mătase, îmi băga în vine o groază melancolică. Ca să mĕ liniştesc, îmi zisei:

„Trebue să fie cine-va care a întêrziat, nimic mai mult!"

Şi strigai îndată:

„Domnule saŭ doamnă, 'ţi cer iertare. Dormitam când ai bătut în uşa mea. Nu te am auzit numai de cât, aşa de încet ai bătut."

Şi deschisei uşa; însă nu vĕzui nimic alt de cât întunericul nopţii.

Mĕ uitai mai bine în umbră şi tot nu vĕzui nimic. Visam oare? Şoptii numele Lenorei. Ecoul repetă numele ei. Şi atâta fuse tot.

Intrai în cameră şi numai de cât auzii iar că bate cine-va, cum se cade.

„Astă dată bate în obloane!" îmi zisei. „Să lămuresc misterul care 'mi tulbură inima şi să vĕd dacă nu cum-va e vîntul.

Deschisei oblonul: un corb de toată frumuseţea se năpusti în camerĕ, bătînd din aripi. Nu'mi zise bună ziua. Intră la mine ca la el acasă şi se cocoţă, plin de maestate, cu aerul unui lord saŭ a unei lady pe bustul unei Pallas, d'asupra uşii.

Zîmbii când văzui purtarea serioasă a acestei pasări negre. „Spune'mi" zisei eŭ tare „ce nume porţi tu pe malul plutonian al nopţii?" El rĕspunse: „Nici o dată!"

Rĕspunsul acesta nu avea nici un rost. Cui i se mai întîmplase vre-odată să găsească la miezul nopţii, d'asupra uşii lui, pe bustul unei Pallas, o pasăre care să se cheme „*Niciodată?*„

Insă corbul nu zise de cât vorba aceasta, ca şi cum într'însa şi-ar fi pus tot sufletul. Atunci murmurai: „Caţi prieteni nu m'aŭ părăsit! mâine o să mă lase şi el dupe cum şi speranţele m'aŭ lăsat singur!"

Şi pasărea zise: „Nici odată!"

„Negreşit, îmi zisei în gând, corbul ĕsta a învĕţat vorba aceasta singură de la vre-un stăpân nenorocit, aşa de statornic nenorocit în cât nu mai voia să spere „niciodată!"

Inpinsei un fotoliŭ în faţa corbului şi mĕ pusei să mĕ gândesc ce voia să spue pasărea aceasta tristă, slabă şi întunecată, cu refrenul ei: „Niciodată!"

Nu mai vorbii pasărei al cării ochi de foc îmi frigeaŭ inima; însă mĕ pusei în faţă'i ca s'o pot ghici. Capu'mi odihnea pe o perină de catifea violetă, pe care o lumina slab o lampă, acea lampă pe pe care *Ea* nu o va mai aprinde „Niciodată!"

Aerul mi se păru mai uşor, parfumat par'că de cădelniţa nevĕzută a Serafimilor: „Oh ticălosule!" strigaiŭ eŭ „Dumnezeul tĕŭ ţi-a trimis, prin îngerii lui, ingăduirea şi nepinthesul. [1]) Bea! o! bea nepinthesul acesta bun şi uită pe Lenora pe care ai pierdut'o!"

Corbul zise: „Niciodată!"

Eŭ îi zisei:

„Profetule, pasăre a nenorociri, pasăre saŭ demon, spune-mi te rog, fiind-că dracu te trimite în locuinţa mea tristă, spune-mi, te rog fierbinte: Este balsam, în Judea?...."

Corbul zise: „Niciodată!"

Profetule, pasăre saŭ demon, în numele cerului, în numele lui Dumnezeŭ căruia ne închinăm amîndoi, spune'mi, oh! spune sufletului meŭ, încărcat de mâhnire, dacă trebue cumva să înbrăţişeze într'o zi în Eden pe o fată tînĕră care s'a făcut sfîntă, o fată rară şi frumoasă pe care îngerii o chem Lenora?"

Corbul zise: „Niciodată!"

„Dacă vorbeşti ast-fel, pleacă d'aci!" urlaiŭ „Pleacă, părăseşte mĕ! Du'te în furtuna nopţii, pe malurile negre ale lui Pluton. Nu lăsa aici nici măcar o pană neagră care să'mi amintească groaznica minciună pe care ai rostit'o. Lasă-mĕ singur părăsiri mele! Părăseşte bustul acela, smulge'ţi pliscul din inima mea, du'ţi în altă parte umbra ta!"

Corbul zise: „Niciodată!"

Şi corbul, fără să se mişte, fără să zboare, şade încă pe Pallas, d'asupra uşi mele. Ochii lui lucesc ca ochii unui demon care stă pe gânduri; lampa mea îi proectează umbra pe jos. — Şi umbra aceasta n'o să piară „niciodată!"

I. S. Sp.

[1]) Leac lăudat de Homer ca avênd puterea de a vindeca tristeţea şi melancolia.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL" 5

Adolphe Aderer

MONNA MARIA

III

— Nevasta d-tale?

— Da, nevasta mea, ai auzit foarte bine.

— Pentru ce rîzi de mine?.. Pentru ce tulburi odihna unei biete fete cu nişte vorbe pe cari ea nu le poate auzi?.... Se vede că d-ta nu ştii cine sînt eŭ... Vino şi vezi...

Şi, făcênd câţi-va paşi îi arătă inscripţia săpată pe pisania de marmură:

„Amintirei tatălui meŭ, fost legionar „al lui Garibaldi, omorât în Paris în „ziua de 26 Maiŭ 1871... Fiică-sa, „Monna Maria."

— Da, sânt fiica unui Garibaldian, a unui revoltat. Aici sunt o orfană, luată după drumuri de o marchiză miloasă şi crescută de dênsa. Şi d-ta, eşti lordul Pickwell, unul din cei mai nobili lorzi ai Engliterei. D-ta uitaseşi asta, adiniaorea.

Glasul Monnei nu mai tremura. Obrazul ei aşa de dulce şi aşa de liniştit luase o expresie de mândrie mare...

Se simţea par'că umilită că lordul acesta cutezase să'i declare o iubire pe care ea o judeca că nu e cu putinţă.... Candoarea sa pudică se revolta înpotriva unui demers în care ea nu voia să vadă de cât îndrăzneala şi capriciul unui boer mare.

— Ştiŭ tot ce'mi spui d-ta, Monna.

— Dacă ştii, îţi cer să mĕ laşi să mĕ rog singură şi liniştită, fără să mĕ mai ţii multă vreme... Vorbele de dragoste nu'şi aŭ loc lângă un mormînt...

— Monna, te rog, îţi jur că am spus adevĕrul!... Iţi cer să împărtăşeşti cu mine viaţa pe care ai scăpat'o...

— Nu se poate... Nu pot părăsi pe marchiza...

Ochii tênĕrului lord scăpărară de bucurie.

— Dar n'ai s'o părăseşti.... vom trăi cu dênsa.

— Nu se poate, fiind-că iubesc pe cine-va...

— Iubeşti pe cine-va?

— Da, pe un fost tovarăş al meŭ de mizerie.., pe care'l vĕd iarna în Paris şi pe care vreaŭ să'l iaŭ...

— Taci!

Lordul Pickwell lăsă mâinile feti; se sculă încet şi dând din cap mâhnit:

— Dacă ai spus adevĕrul, Monna Maria, nu pot de cât să'ţi urez toată fericirea de care eşti vrenică. Dacă n'ai spus adevĕrul să te pedepsească Dumnezeŭ ca să nu te căeşti că'mi ai spus vorbele acestea... Adio...

Englezul se făcu nevĕzut... Monna căzu înaintea icoanelor din capelă.

Se rugă multă vreme, ceru iertare morţilor ei iubiţi pentru minciuna pe care o spusese în faţa lor. Ei cari ştiaŭ adevĕrul aprobaŭ oare jertfa ei? Tristeţa lordului Pickwell când auzise minciuna ei par'că deştepta într'ênsa o remuşcare. Işi aducea aminte tonul grav al vorbelor lui din urmă.

Când se întoarse la castel, găsi pe peron pe marchiza care'i zise:

— Bună ziua, Monetta... Am pus în trăsură pe lordul Pickwell.

— Ah!

— Da, am voit să nu'l las să plece, n'a voit cu nici un preţ să rĕmâe... M'a însărcinat să'ţi prezint regretele lui şi să'ţi spun adio din parte'i... Dar mi se pare că plângi, copila mea...

— Mamă, viŭ din parc... şi tu ştii că azi...

— Adevĕrat... iartă-mĕ... sărută-mĕ!

Intr'acelaş moment mai multe dame şi mai mulţi domni veniră şi ziseră bună ziua gazdei lor... Monna Maria profită de prilej şi fugi în camera sa... Alergă îndată la fereastră şi ridică perdeaua... putu vedea departe, pe şosea, o victorie pe care o duceaŭ în trap mare doi cai..

Se uită câtă-va vreme după trăsură, pe urmă, lăsând perdeaua, zise oftând:

— Oh! pentru ce nu'i lordul ăsta un biet părăsit ca şi mine! cât l'aş fi iubit!

Monna minţea, fiind-că şi ea iubea pe tênĕrul englez: el fusese tot-d'a-una aşa de bun, aşa de prevenitor, aşa de respectos pentru dênsa! Monna iubea pe omul acesta care'i căzusă la picioare şi pe care îl respingea cu atâta asprime.

Insă ideia că lordul Pickwell putuse să 'i citească în inimă o întărâtase. Şi voind să se pedepsească pe sine minţise lordului că iubeşte pe altul.

VI

Cei din urmă invitaţi ai marchizei părăsiseră, de 15 zile castelul... Toamna roşea frunzele castanilor şi platanilor; negura se îngroşa tot mai mult pe apa care se întindea în dosul castelului...

Marchiza, pe care interese numeroase o chemaŭ în Paris, nu sta în Touraine de cât ca să facă gustul Monnei Marii; fata nu voia acuma să se întoarcă în Paris, fiind-că prevedea noi emoţiuni şi găsea mii de pretexte ca să amâne plecarea.

Intr'o dimineaţă marchiza găsi o scrisoare a lui Ernest Berthé.

Nu era lungă, el ruga numai pe marchiza să vie să stea mult trei zile în Paris, pentru o afacere gravă şi să aducă şi pe Monna Maria.

Stăruia foarte mult în scrisoare. Marchiza citi Monnei scrisoarea pictorului.

— Ce zici? plecăm nu e aşa?

— Negreşit, de vreme ce te chiamă d. Berthé.

A doua-zi pe la 4 ore p. m. marchiza sosi la pictorul; era singură.

Presimţind ceva care interesa pe fiica ei adoptivă, vroise să ştie mai întâi ce era, ca să poată s'o pregătească...

Marchiza găsi în atelier pe lordul Pickwell şi încremeni când îl vĕzu galben ca ceara şi neliniştit. Nici nu se putu opri de a'l întreba:

— Dumnezeule! scumpe lord, ce ai? Când ne-ai părăsit erai aşa de vesel... Nu cum-va ţi'aŭ venit iar ideile d-tale negre?

— Da, scumpă marchiză, zise Berthé, i-aŭ venit iar, şi tocmai pentru ca să ne ajuţi să le gonim pentru tot-d'a-una, te-am rugat să vii, mai cu seamă că ştiŭ cât ţii la lordul Pickwell... Am făcut rĕŭ?...

— Mĕ cunoşti îndestul ca să ştii că nu.. ...

— Lordul Pickwell, pe care nu îl vĕzusem nici o dată, dar care mĕ cunoştia fiind-că vorbiserăţi despre mine, a venit la mine, acum cinci-spre-zece zile, şi mi'a zis:

„— Domnule, iubesc o fată pe care, după rugăciunea d-tale, marchiza de Caserte a adoptat'o ca să zic aşa... I-am propus s'o iaŭ de nevastă. Ea mi-a rĕspuns că îşi dăduse inima altuia... Adevĕrat este?

„— O Domnule! domnule! eŭ nu cunosc gândurile intime ale Monnei Marii —I-am rĕspuns eŭ—însă ce'mi spui d-ta mĕ miră foarte mult.... afară numai dacă printre tinerii pe care îi primeşte marchiza?...

— „Ba nu, mi-a respuns lordul Pickwell; acela este un compatriot, un prieten din copilărie...

— „Atunci fata a voit să te înşele..."

Şi lordul Pickwell mi-a spus cum s'a întêlnit cu Monna mai nainte de a pleca şi atunci eŭ m'am încredinţat pe deplin. Am încercat să liniştesc pe lordul Pickwell, să'i arăt nepotrivirea dintre el şi Monna. Poate că am pus prea puţin zel, fiind-că cunosc calităţile mari ale Monnei şi gândeam că ea o să fie o nevastă minunată pentru el... Când l'am

KRUMACHER

Barbatul si Femeea

Dupe ce părintele omenireĭ şi muma celor viĭ fură goniţĭ din Eden, plânseră multă vreme şi 'şĭ ziseră :

— Cum să ne înplinim noĭ acum ursita pe pământ ? cine o să ne fie călăuză?

Atuncĭ se duseră înaintea heruvimuluĭ care păzea intrarea Paradisuluĭ. Eva se sprijinea pe Adam şi se piti dupe umĕrul luĭ când se arătară în faţa pazniculuĭ ceresc.

Adam zise heruvimuluĭ cu glas rugător :

— De acum încolo trimişiĭ luĭ Dumnezeŭ nu vor maĭ umbla înaintea noastră, pentru că ne-am spurcat ; roagă dar pe Făcătorul lumi să ne trimită pe unu din ângeriĭ sĕĭ, orĭ numaĭ o stea dupe care să ne îndreptăm paşiĭ.

Heruvimul rĕspunse :

— Omul are steaua luĭ chiar într'ınsul, şi cu tot păcatul are să strălucească tot d'auna maĭ mare şi maĭ curată de cât cele ce rătăcesc prin cerurĭ. Tu dar trebue s'o urmezĭ.

Adam însă îl rugă iarăşĭ :

— O ! slujitor al luĭ Iehova, dă-ne nouĕ un chip care să se vadă şi la care să ne putem uita ; pentru că acel care s'a abătut o dată din calea cea dreaptă găseşte inima luĭ întunecată şi mută ; glasul din năuntru nu se maĭ aude.

Ângerul, dupe ce se gândi puţin, zise luĭ Adam :

— Când te-a făcut cel vecĭnic pe tine din pulberea pământuluĭ şi a suflat peste tine suflarea de viaţă, tu aĭ ridicat capul spre cer şi te aĭ uitat maĭ întêĭ la soare. Soarele să 'ţĭ fie dar chipul ce cerĭ. El îşĭ începe datoria vesel ; nu s'apleacă nicĭ în dreapta nicĭ în stânga; aduce bine-cuvêntarea pe orĭ unde trece; îşĭ rîde de furtuna care bubue sub el şi dupe luptă se arată maĭ frumos şi maĭ bogat. Omule, la el să te uiţĭ în drumul tĕŭ pe pământ !

Atuncĭ graţioasa mumă a celor viĭ se apropie tremurând de trimisul ceresc şi'ĭ zise :

— Dă'mĭ şi mie o vorbă de învăţămênt şi de mângâere. Cum ar putea slaba femee să 'şĭ ridice privirea până la soare şi să'ĭ urmeze cursul ?

Ast-fel vorbi Eva şi Heruvimuluĭ îĭ fu milă de dênsa. Se uită la femee zîmbind şi 'ĭ zise :

— Dupe ce cel vecĭnic te făcu la razele soareluĭ care apune, ochiĭ tĕĭ nu s'aŭ ridicat până la cer, dar s'aŭ aplecat pe florile Edenuluĭ şi sunetul d'întêĭ pe care l'a auzit urechia ta a fost murmurul isvoruluĭ. Făptura ta să fie asemenea făpturiĭ natureĭ ! Ea produce în tăcere tot ce e mare şi frumos ; totul încolţeşte în sînul eĭ ; ea face să se nască floarea şi fructul şi se înpodobeşte cu ceea ce a dat la lumina zileĭ. Slabă femee, iată'ţĭ chipul tĕŭ.

Pe urmă ângerul adăogă, vorbindu le la amêndoĭ :

— Unirea voastră să fie tot aşa de sinceră şi desĕvêrşită ca şi a ceruluĭ cu a pământuluĭ.

I. S. Sp.

ULTIME INFORMATII

Afacerea streineĭ necunoscute

Sunt acum vr'o 6 zile, un tînĕr Român, C., bine-cunoscut în Capitală, s'a întors din Paris, însoţit de o streină foarte frumoasă şi descinse la hotelul Continental.

Tînĕrul începu relaţiunile cu vechiĭ prietinĭ şi făcu câte-va chiefurĭ la Vila Regală. Unul din prietinĭ uimit de baniĭ pe care îĭ cheltuia tînĕrul cum şi de ceĭ pe carĭ îĭ avea la sine, denunţă lucrul acesta poliţieĭ.

Streina fiind chemată la poliţie spre a'şĭ arăta paş-portul, n'a putut de o cam-dată să respunză nimic, de oare-ce nu înţelegea altă limbă de cât cea engleză — din franţuzeşte abia ştie câte-va cuvinte—şi atuncĭ s'a recurs la un interpret, care întrebând'o de paşport a respuns că nu are şi că a venit împreună cu tînĕrul C. cu paşaportul luĭ.

De asemenea n'a voit a'şĭ declara numele şi carĭ sunt rudele saŭ prieteniĭ sĕĭ.

Această streină are asupra sa giuvaerurĭ în sumă de 120.000 de francĭ, maĭ are un ceck de 60.000 francĭ al uneĭ băncĭ engleze pentru o bancă din Paris.

Tînĕrul C. a declarat unuĭ funcţionar al poliţieĭ că va depune cauţiune pentru streină suma de 600.000 de francĭ.

Poliţia face cercetărĭ în Londra şi acum se aşteaptă respunsul poliţieĭ de acolo.

Am vorbit în unul din numerile noastre trecute de dispariţia unuĭ funcţionar de la *Disconto-Geselschaft*, anume Wilde, care a furat o sumă de titlurĭ române 6%.

Iată câte-va amănunte asupra acesteĭ afacerĭ :

Disconto-Geselschaft a promis un premiŭ de 1000 de mărcĭ pentru prinderea luĭ Wilde.

Din obligaţiunile române 6%, furate de Wilde, s'aŭ găsit câte-va în sumă de 5000 francĭ la un bancher din Berlin, care le-a cumpărat de la un tênĕr, în care s'a recunoscut fiul luĭ Wilde.

Consiliul de administraţie al caseĭ de depunerĭ şi consemnaţiunĭ, în şedinţa de ierĭ, a redus dobânda la $4\frac{1}{2}$ la sută pe an pentru împrumuturile ce se vor face pe depozit de efecte ale statuluĭ saŭ garantate de dênsul precum şi pe obligaţiile ultimuluĭ împrumut al comuneĭ Bucureştĭ, în virtutea legeĭ speciale.

Aceste efecte se vor primi ca garanţie cu un scăzămînt de 10% sub cursul zileĭ.

Colectiviştiĭ aŭ anunţat pentru Duminecă 21 curent o întrunire publică în sala Orfeŭ.

In cazul când vor termina lista pentru candidaţĭ la comună o vor citi la acea adunare.

vĕzut cât e de neclintit în hotărârea luĭ, când m'a încredinţat că se va omorî dacă nu va lua pe Monna, n'am maĭ stat la îndoială şi ţĭ-am scris. Este adevĕrat, milord ?

— Da, este adevĕrat tot ce aĭ spus... foarte adevĕrat.

— Şi acum, marchiză, ce'ĭ de făcut ?

— Nimic alt de cât să mĕ duc acasă, să iaŭ pe Monna, s'o aduc acĭ, să'ĭ pun mâna în mâna lorduluĭ Pickwel.. şi să le zic, ca în Biblie : „Trăiţĭ şi fiţĭ fericiţĭ !..“ Toată afacerea aceasta se poate sfîrşi într'un ceas, dacă voiţĭ să mĕ aşteptaţĭ...

Nu trecuse nicĭ un ceas şi marchiza veni cu Monna.

— Iacă vinovata ! zise ea. Domnule Berthé, judec'o !

Monna pricepu tot când vĕzu pe lord. Nicĭ nu cuteza să ridice ochiĭ, aşa de turburată era ; s'aruncă însă în braţele marchizeĭ, ascunzêndu'şĭ figura în mâinĭ.

— Monna Maria, zise Ernest Berthé, o singură dată aĭ minţit şi minciuna ta ar fi putut să coste viaţa unuĭ gentilom... Lucrul acesta să'ţĭ slujască de lecţie... Insă fiind-că orĭ-ce greşală trebue ispăşită, te-am chemat aicĭ, în virtutea drepturilor pe carĭ le am asupră'ţĭ, ca să'ţĭ hotărăsc pedeapsa... Te osândesc ca să trăieştĭ toată viaţa ta cu omul căruia aĭ vrut să'ĭ căşunezĭ moartea.. Doamnă marchiză de Caserte, voieştĭ să acorzĭ mâna ficeĭ D-tale adoptive Monna Maria, prietinuluĭ meŭ lordul Pickwell ?

Marchiza luă mâna dreaptă a Monneĭ, care nu se împotrivi câtuşĭ de puţin, şi o puse în mâna lorduluĭ Pickwell.

— Iacă respunsul meŭ ! zise marchiza.

— Dar al D-tale ? Voeştĭ să fiĭ nevasta mea ? întrebă lordul cu dulceaţă.

— *Si*, murmură fata în limba eĭ maternă.

— Şi când mĕ gândesc — zise Berthé — că nu e nicĭ un ceas de când lordul Pickwell a voit să respecte proverbul, adică să plece la Neapol şi să moară acolo !

— Nu face nimic, proverbul se poate schimba ! zise marchiza... De acum încolo se va zice : „A vĕzut o Napolitană şi a trăit !“

I. S. Spartali.

După cea din urmă statistică făcută, în penitenciarele din ţară sunt 3720 deţinuţĭ, bărbaţĭ şi femeĭ ; din aceştia 1171 sunt condamnaţĭ la muncă silnică, 807 la reclusiune, 1217 la corecţiune, 2 ca vagabonzĭ, 124 minorĭ, 272 preveniţĭ şi 127 infirmĭ şi cerşetorĭ.

Toţĭ aceştĭ deţinuţĭ sunt închişĭ în 18 penitenciare pe carĭ le avem în ţară şi anume la : Bisericanĭ, Bucovăţ, Cozia, Craiova, Dobrovăţ, Focşanĭ, Galaţĭ, Iaşĭ, Mărginenĭ, Mislea, Pîngăraţĭ, Plătăreştĭ, Răchitoasa, care e şi azil de infirmĭ, Salinele-Marĭ, Slănic, Tîrgu-Ocna, Telega şi Văcăreştĭ.

Mâine Academia Română va ţine şedinţă sub preşedinţa D-luĭ Ioan Ghica.

Se vor face maĭ multe comunicărĭ importante.

Ministerul de interne a aprobat terminarea Bulevarduluĭ Uzineĭ până la Radu-Vodă de o cam-dată, rĕmânênd să se prelungească maĭ târziŭ.

Ministerul Instrcţieĭ Publice a decis crearea uneĭ şcolĭ primare în comuna Sinaia.

Această şcoală va începe a funcţiona de la 1 Aprilie viitor, şi în fie-care an se va adăoga câte o nouĕ clasă până ce se vor complecta 4 clase.

Stagiunea de operetă a Teatruluĭ Naţional va începe la 2 Noembre cu opereta *Lala Ruck*.

De pe acum se prevede că d. Teodorescu, cunoscutul nostru bas, va avea un frumos succes în această operetă.

Aflăm cu multă plăcere că amicul şi compatriotul nostru Nicolae Tâmpeanu, în urma esamenuluĭ depus, a obţinut cu mult succes titlul de doctor în drept la facultatea juridică din Liége. Felicitările noastre.

Decretul pentru numirea D-luĭ Sava Ştefănescu ca profesor la catedra de Ştiinţele naturale la şcoala de comerţ din Capitală, a fost semnat de D. Ministru al Şcoalelor.

Societatea de Medicĭ şi Naturaliştĭ din Iaşĭ va sĕrbători în seara zileĭ de 28 Octombre a 58-a aniversare a fondaţiuneĭ sale.

La această şedinţă se va face de către preşedintele societăţiĭ o dare de seamă de mersul şi activitatea eĭ. Adunarea se va termina prin un banchet.

Toţĭ domniĭ membriĭ corespondenţĭ sunt rugaţĭ să bine-voiască a lua parte la această solemnitate, rĕspunzênd de adesiunile lor cel maĭ târziŭ până la 25 ale curenteĭ.

Operaţiunile de cereale în portul Brăila în zilele de 14, 15 şi 16 Octombre :

Grîŭ	de $55\frac{1}{2}$	lbr.	leĭ 11
„	„ 58	„	„ 12,60
„	„ $59\frac{1}{4}$	„	„ 12,70
Orz	„ 40	„	„ 5,75
„	„ $44\frac{1}{2}$	„	„ 6,35
Secară	„ $51\frac{3}{4}$	„	„ 8,05
Porumb	„ $58\frac{1}{2}$	„	„ 6,80

Fasole suta de kgr. leĭ 15,97.

Cereale în depozit :

Grîŭ 66,000 hectolitri
Secară 6200 „
Porumb 49,100 „
Orz 16,900 „

La 15 Decembre 1890, va apare, în editura d-luĭ I. M. Lazăr din Piteştĭ, o foae philateliscică intitulată : **Curireul Mărcilor Postale**, creat după cererea şi stăruinţa maĭ multor colecţionarĭ de mărcĭ din România, Transilvania, etc.

Curierul Mărcilor Postale va apare la 15 ale fie-căreĭ lunĭ şi va coprinde :

I. *Istoria* tutulor ţĕrilor din lume avênd ca ilustraţie fie-care ţară în zincographie, fotografia suveranuluĭ domnitor.

II. *Geografia* tutulor statelor din cele cincĭ continente cu hărţile şi marca fie-căreĭ ţărĭ precum şi statistica cea maĭ nouă.

III. *Descrierea* şi Copiile Mărcilor noĭ eşite în intervalul fie-căreĭ lunĭ.

IV. *Ştirile* cele maĭ interesante relative la Colecţionarea Mărcilor.

V. *Noutăţĭ Poştale*.

VI. *Denunţarea* falşificatorilor de Mărcĭ Poştale.

VII. *Corespondenţa* prin ziar.

VIII. *Lotăriĭ* luare gratuite arangiate în mod alfabetic cu numere, avênd premiĭ de valoare.

IX. *Deslegărĭ* de Şarade cu Premiĭ în Mărcĭ şi Albume.

Primul tiragiŭ va compta pe 3000 exemplare, după care voiŭ putea stabili tiragiul ziaruluĭ.

Abonamentul pe an va fi : In România leĭ 2 50. In Strĕinătate leĭ 3, şi se va trimete regulat la adresa tutulor persoanelor care vor trimite costul Abonamentuluĭ pe un an. (Cu mandat Poştal saŭ scrisoare Recomandată.)

Rugăm stăruitor pe toţĭ abonaţiĭ noştri, carĭ aŭ fost avizaţĭ de espirarea abonamentuluĭ, să bine-voiască a se grăbi cu preînoirea, căcĭ, cu părere de rĕŭ, administraţia va fi nevoită a le întrerupe expediarea ziaruluĭ, potrivit înştiinţăreĭ ce ea a adresat fie-căruia.

SOCIETATEA PRESEI

Asociaţiunea ziariştilor din România

Adunare generala extraordinara

Convocare

Membrii societăţeĭ Presei sunt convocaţi în Adunare generală extraordinară pentru ziua de Vineri 19 Octombre (st. v.) la orele 8 seara in salonu Palatului „Naţional.“

Ordinea zileĭ

1. *Propuneri şi comunicări.*
2. *Alegerea de noui membri.*
3. *Citirea raportului comisiunei de anchetă.*
4. *Citirea raportului comisiunei financiare.*
5. *Votarea sumelor necesare aplicărei Regulamentului.*
6. *Alegerea censorilor.*

Bucureşti, 10/22 Octombre 1890.

COMITETUL

C. C. Bacalbaşa, I. G. Bibicescu, Fred. Damé, G. Ionescu Gion, D. Laurian, Minovici, Dion. Miron., D. Roco, C. G. Stefănescu.

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academieĭ 24.